

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2015-04-14
Besvaras senast
2015-04-22 kl. 12.00

Till statsrådet Åsa Regnér (S)

2014/15:411 Assistanshundar i offentliga lokaler

I dag har det blivit allt svårare att få ha med sig sitt hjälpmedel in på offentliga lokaler om hjälpmedlet utgörs av en ledarhund eller en assistanshund (service- och signalhund). Dessa hundar har gett många människor större frihet att kunna leva som andra i samhället utan att ha en mänsklig ledsagare med sig.

Problemet är att allt fler offentliga och privata lokaler sätter upp hundförbud. Detta blir då i allra högsta grad en tillgänglighetsfråga. Av gammal tradition har ledarhunden för synhandikappade tillåtits på en del ställen medan den nyare formen av hjälpmedel, servicehunden, inte är så känd av vare sig allmänheten eller det offentliga samhället och oftast då möts av förbud. Assistanshundar är servicehundar för personer med någon form av funktionsnedsättning, som signalhundar för hörselskadade eller alarmerande servicehundar för personer med diabetes och epilepsi. Dessa service- och signalhundar är utbildade som hjälpmedel för personer med kronisk funktionsnedsättning. Behovet av dessa hundar är stort. En servicehund hjälper också sin ägare att exempelvis tända lampor, plocka upp till exempel nycklar från golvet, hämta olika saker och hjälpa med det vardagliga.

Svensk lagstiftning är otillräcklig när det gäller rätten för förare och hund att vistas i offentliga miljöer. På många ställen är det förbjudet att medföra ledarhund/assistanshund. Det är självklart mycket negativt för en funktionsnedsatt person som inte kan vistas i alla miljöer. Vårt samhälle ska vara tillgängligt för alla. En ledarhund är en tjänstehund, ett personligt hjälpmedel, som hjälper gravt synskadade att kunna orientera sig på egen hand. Den ger stora möjligheter till självständighet och oberoende av andra människor om den tillåts att användas till det den är utbildad för. En ledarhund är en god investering av samhällsmedlen om ledarhunden får användas fullt ut till det den är utbildad för, däremot en gigantisk felinvestering om samhället inte tillåter synskadade att nyttja ledarhunden.

Genom att jämställa assistanshundar med ledarhundar kan man i hög grad underlätta vardagen för personer med funktionsnedsättning och göra det lättare för dem att ta aktiv del i samhällslivet.

Det finns två statliga utredningar, den senaste från 2010, som föreslår skärpning av diskrimineringslagen så att även otillgänglighet klassas som diskriminering.

En utökad diskrimineringslag måste också gälla för personer med ledarhund

eller assistanshund. Trots branschriktlinjer nekar fortfarande många restaurangägare ledarhundar och assistanshundar på restauranger och kaféer. Så sker även på bibliotek, i affärer med mera. Även i andra miljöer är problemen stora, och det mesta beror på okunskap.

Även ojämlikheter gällande finansieringen av de två olika slagen av servicehundar är ett hinder, då man får en färdigutbildad hund vid gravt synfel medan man vid övrig funktionsnedsättning får betala både hund och utbildning själv.

Min fråga till statsrådet lyder:

Utifrån den nya kommunikationssatsningen för att förebygga diskriminering av personer med funktionsnedsättning, samt utifrån tillgänghetslagstiftningen, vilka åtgärder tänker statsrådet vidta för att dagens diskriminering av personer med funktionsnedsättning som har ledarhund eller assistanshund ska upphöra?

.....
Catharina Bråkenhielm (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors